

В. „Плъвенски Гласъ“
излиза всеки неделя сутринта.

Цѣната на вѣстника е за вѣтъ:
За година 8 лева
„шестъ мѣсѣца 4 „
За вѣтъ странство:
За година 10 лева
„шестъ мѣсѣца 5 „

ЕДИНЪ ВРОЙ 15 СТОТИНКИ

ПЛЪВЕНСКИ ГЛАСЪ

ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВѢСТНИКЪ

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Писма, пари за абонаментъ, а,
книги, вѣстници и пр. се искаатъ
въ администрацията.

Протоірей Антоний Поповъ, извѣстява, че на именний си день 17-й Януарий (Антоновъ день), — нѣма да приема посѣщения.

УЧИТЕЛЬ желаетъ да занимава ученици отъ класснитѣ и основни училища. Спораумѣніе — Печатница Бр. Бояджиеви,

Хотелъ „РОМАНИЯ“

Отъ 1 Януарий т. г. вѣтъ гр. Никополь се отваря новъ добъръ нареденъ, мобелиранъ хотелъ за пассажери сами и съ кола, управляванъ отъ Г. Кон. Наумовъ. Пѣтниците намѣрѣнѣ добра храна и добра прислуга.

4—5

ИЗВѢСТИЕ

Извѣстяваме на всички стари и нови абонати на вѣстника ни, че агентъ за вѣтъ Бѣлгария е Г-нъ Д. Андоновъ.

За внесенитѣ абонаменти ще издава подпечатани съ редакционния печатъ квитанции.

Молимъ приятелитѣ си да му указватъ нуждното съдѣйствие.

Редакцията.

ИЗВѢСТИЕ

Прѣдъ видъ че Министерството на Народното Просвѣщеніе е рѣшило, вѣтъ непродължително вѣрѣме, да введе еднообразно правописание вѣтъ училищата и учрежденията, което ще бѫде задължително за авторитетъ на всички учебники и издания, отлагамъ печатанието — прѣвода на романа „Потопъ“ до издаванието на той правилникъ, чрѣзъ който се урѣждада за вѣтъ бѫдже прописнія вѣрѣсть. Това правиме, за да не бѫдемъ принудени да промѣняваме правописанието тогава, когато една част отъ романа ще бѫде вече отпечатана.

Г. Плѣвень, Прѣводачи — Издателитѣ: 15 Януарий 1899 г.

Цв. Кузовъ и
Ботю Султановъ.

ОБѢЗЛЕНИЕ

Подъ — агенствата на усигорителното Дружество „Фениксъ“ вѣтъ Плѣвень и Никополь сѫ вакантни. Желающитѣ да ги заематъ да се отнесатъ до Юрданъ П. Ангеловъ, Свищовъ.

ТЕЛЕГРАММИ

Петербургъ. 22 Циркулярнатаnota на М-то на вѣнчните работи до прѣдставителитѣ на силитѣ относително вѣрѣса за разореждането констатира, че вѣрѣши добрия приемъ, който се направи на първата циркулярнаnota по той прѣдметъ отъ силитѣ и отъ всичкитѣ слоеве на обществото вѣтъ свѣтъ, иѣко сѫ прѣдѣтната къмъ нови вѣрѣжни, като сѫ се стараели да увеличихъ още по вече военниятѣ се сили. При все това императорското правителство е на мѣнѣне, че вѣрѣмо да се пристъни къмъ едно прѣварително размѣнение на идейтѣ между силитѣ съ цѣль да се спре увеличението на вѣрѣжни, и да се подготви вѣрѣможността, да се избѣгва вѣрѣженіе и стѣлковеніе между силитѣ съ миролюбиви срѣдства. Циркулярнатаnota прѣлага слѣдующитѣ точки, като прѣдварителна програма за работитѣ на конференцията: 1) споразумѣніе, което да постановява неувѣличаването на сухопутните и морски военни сили, както и на бюджетитѣ на войната и на Марината за единъ срокъ, който ще се опредѣли и евентуалното изучаване за намаленето на конечната съставъ на войскитѣ и на бюджетитѣ; 2) запрѣщане на употребъните вѣтъ войскитѣ и вѣтъ флотата на други нови огнестрелни оръжия и на нови вѣрѣтели вещества освѣтъти, които се употребъватъ сега; 3) ограничение на употребъблението вѣтъ полеските на вѣрѣтели вещества отъ страшна голѣма сила и запрѣщане на хвърленето на вѣрѣтели снаряди отъ височината на балонитѣ; 4) запрѣщане на употребъблението вѣтъ морскитѣ войни на подводни торпедни кораби или на други разрушителни оръжия отъ сѫщия родъ, задължения да не се строятъ за вѣтъ бѫдже военни кораби съ шипове; 5) прилагане къмъ морскитѣ войни на Женевската конвенция; 6) неувѣличаването на корабитѣ, които ще се натоварватъ вѣтъ изувалението на падналитѣ вѣтъ водата прѣзъ вѣрѣ на или слѣдъ морскитѣ сражения; 7) резизъ на декларацията относително законитѣ

и обичаите вѣтъ време на война, които се изработи вѣтъ 1874 г. вѣтъ брюкселската конференция и остана нератифицирана до сега; 8) приемането по принципъ добрѣ услуги за посрѣдничество и за фактически арбитражъ вѣтъ случаите, гдѣто да се приспособи и споразумѣніе, относително начинъ на прилаганието му. Циркулярнатаnota заявява, че се подразбира, че всичкитѣ вѣрѣси относително политич. отношения на дружавитѣ и установенитѣ отъ договоритѣ рѣдъ на работитѣ трѣба абсолютно да се исклучаватъ отъ разискванията на конференцията. Ногата съвѣршила, катоказва, че царя е на мѣнѣне, че ще бѫде полезно, ако конференцията не застѣда вѣтъ столицата на иѣко велика сила.

гр. Плѣвень, 17 Януарий 1899 година

Съ такова пълно (?) съзнаніе отиватъ вѣче всичкитѣ бѣлгарски доноплати на публични тѣ събралия — митингитѣ — които станахъ за тѣхъ политическа Голгота, идъто полицията и распъти на кръстъ и и стрѣля, като последни разбойници.

„Н. Праза“ бр. 1 год. IX.

Така се провиква шефть на оная либерална фракция, която вѣтъ свой дѣлъ е ознатѣнѣвала идванието си на вѣсть съ дѣла, които дѣйствително ѹ прѣпорожчатъ за либерална (?), и която ѹ направи да потече медъ и масло изъ Бѣлгария, ако дойде още единъ путь на вѣсть (?). Митингитѣ били станали политическа голгота за неговитѣ партизани, които съ хиляди, стотина хиляди, били тичали на тѣхъ, за да осаждатъ днешната режимъ, да обсѫдятъ дѣлата на правителството съ извикване „ура“ и да молятъ Н. Ц. Височество да застави шефа на сопаджийтѣ да състави ново министерство, за да ощастливи Бѣлгария, като снабди, ако не цѣла Бѣлгария, то поне полицейскитѣ участници, по съ иѣко и другъ вагонъ дѣрва. Тогава вѣче нѣма да има митинги, тогава нѣма да се осаждда режимъ. Нѣ това още не ѹ значи, че народъ ѹ блаженствува и добрува. И вѣтъ Стамболово вѣрѣе нѣмаше митинги. Такива се правѣхъ само по поръка. Днесъ не е така, всѣкъ вика, че деспотизма потискалъ бѣлгарскитѣ граждани, че владѣло тероръ и нѣзанамъ-що си, а всѣкъ тича, вика и вилѣе, колкото си иска, даже и съ извикване „ура“ прави митинги. Да се говори, че нѣма свобода и при тия ясни доказателства вѣтъ полза на свободата, е грѣхъ и прѣстѣпление. Ако и днесъ се пълниха участници и се истезавахъ по най немилостивъ начинъ всички онни, които не съчувствуватъ на режима, ако и днесъ рой отъ шиони заобикаляше по кафенетата и кръчмитѣ, за да тѣрсятъ нови жертви за истезаване по полицейскитѣ участници; ако и днесъ на свободниятѣ печатъ тежнѣше една стамболовска цензура; ако на бѣлгарскитѣ граждани се запрѣтваше да критикуватъ и обсѫдятъ дѣлата на правителството, тогава и ний бихме заедно съ опозицията извикали: нѣма свобода! А когато всичко това — характеритѣ черти на Стамболовото управление, съставлява отличителни качества само на тираническия режимъ на Тѣрновския патриотъ (?) и когато съ нищо отъ това не може да се упрѣкне днешній режимъ, ний тѣрдиме, че не само по-голѣма, нѣ и такава свобода, като днешната, никой отъ либералните шефове не би допускалъ.

Митинги станахъ. Ний не отричаме това, нѣ какви митинги и какво се разиска вѣтъ тѣхъ и какво сѫ разбрали присъствищитѣ, никой за това не може да отчетъ. Митингитѣ не сѫ били голгота, нито прѣѣлна точка за полицията, защото на всѣкадѣ, кждѣто е имало митингъ, полицията е стоела на страна и се е ограничавала да пази реда и порѣдъка. Даже и вѣтъ столицата, ако шефа на сокитѣ не бѣше поискъ триумфално шествие изъ улицитѣ, за да блѣсне още повече, нѣмаше да стане и това стѣлковеніе на гаменитѣ и чирачетата съ полицията. Отговорнѣстъта за послѣдствията отъ това падатъ не вѣрѣ полицията, нѣ вѣрѣ грандомана — Радославовъ, единствения виновникъ на това. На друго място подобни стѣлковенія не сѫ ставали, само, че опозиционеритѣ на много мяста сѫ прогласявали резултации, безъ да сѫ правили нѣкак-

ви митинги. Колкото се отнася до селските митинги, които се правятъ по кръчмитѣ или на улицитѣ отъ по 5—6 лица и гдѣто резултатъ се взематъ безъ всѣкакви рѣчи и гдѣто членовете за бюрото се тѣрсятъ по другитѣ кръчми, тѣ сѫ такива актове, отъ които и самата опозиция би трѣбвало да се срами. Това сѫ такива актове, които изобличаватъ опозицията вѣтъ крайности и деморализация. Тѣзи митинги идватъ по най-осѣзателенъ начинъ да изобличатъ опозицията, че тя се домогва до най нечестнитѣ срѣдства, за да съсипе правителството, безъ да взема вѣтъ внимание, че тя приучва бѣлгарскитѣ граждани на лъжа и деморализира населението. А това сѫ крайни мѣрки. Ний не можемъ да си прѣставимъ изъ селата такива финансисти политики, които сами като се убѣдятъ вѣтъ лошите страни на склонената спогодба за откупуване наема на истинитѣ желѣзници и съ конвертирането на старитѣ дѣлгове вѣтъ новъ отъ 6 % вѣтъ 5 % и слѣдъ това да могътъ да прѣставятъ своето убѣдение вѣтъ такава форма, ѹто ако не всички селяне, то поне по събуденичкитѣ, да могътъ да ги разбератъ и се убѣдятъ вѣтъ истинността на това, което тѣ имъ расправятъ. Като се вземе прѣдъ видъ и фактъ, че изъ повечето села митингитѣ се правятъ по кръчмитѣ, за да не се излагатъ на присмѣхъ съ ефимерното си болшинство инициаторитѣ, спрѣдливо можемъ да наречемъ всички тия митинги една глупава комедия, на която акторитѣ излизатъ на сцената, безъ да знаятъ каква роля имъ прѣстори да играятъ, а вслѣдствие на това като съзнатъ своето смѣшно положение, криятъ се. И така съ митингитѣ, не само че не се постига никаква цѣль, нѣ напротивъ опозиционеритѣ се излагатъ на пазаръ съ своята босота и незнаніе. Нѣщо добро, свѣтсто, разбрano не може да се очаква отъ лицо, което само нищо не знае, а такива сѫ почти всичкитѣ инициатори на митингитѣ изъ селата, на които всичкото ораторство се заключава вѣтъ думитѣ: „ура“, „долу правителството“. Това сѫ могли да научатъ, това и казватъ. Такива сѫ тия митинги, които се правятъ по поръка отъ по-горнитѣ мяста — отъ щабоветѣ и шефоветѣ на опозиционеритѣ фракции.

Нека оставимъ на страна тия митинги и разглѣдаме други два вѣпроса, които сами по себѣ се испрѣвчатъ на читателя — цѣльта, която се гони съ тѣхъ и моралната имъ стойностъ. Тукъ съ съжаление трѣба да признаемъ, че тѣ (митингитѣ) не само не оправдаватъ цѣльта си, нѣ и изобличаватъ инициаторитѣ вѣтъ гонение на егоистични цѣли, безъ разборъ на срѣдства, защото съ тия митинги не се гони друга цѣль, освѣнъ да се дойде по-скоро до министерските кресла. Тукъ прѣѣлната точка не е доброто на населението, а личното благо на пѣколкото лица отъ щабоветѣ и шефоветѣ. Поглѣдните отъ тая страна на митингитѣ — че тѣ се правятъ, за да се дойде по-скоро на вѣсть, не сѫ намѣстото си. Колкото се отнася до тѣхъната нравственна стойностъ, отъ такава и сѣнка не може да се открие, защото съ тия митинги се развращава съмѣнъ на населението, особенно селското и се приканватъ всички недоволни елементи къмъ буйства и незачитане на законитѣ. А пѣкъ 82-ї чл. отъ конституцията прѣдвижа митингитѣ, нѣ ги подчинява на полицейските правила. Обаче опозицията намира вѣтъ тоя членъ на основниятъ законъ противното на това, което той прѣдписва — неподчиняване на полицейските правила, буйства и беъчиния, чрѣзъ които иска да прѣстави, че вѣтъ отечеството на владѣе анархия. Тукъ щабоветѣ и шефоветѣ испушватъ изъ прѣдъ видъ, че тѣ създаватъ единъ претексъ, съ когото ѹ трѣбва единъ денъ да се борятъ и сами ѹ трѣбва да испилятъ чашата съ горченикитѣ до дъно, безъ да се съмѣтатъ и деморализацията, която се съе и сѣмѣто отъ която мѣжно ѹ може да се искорини. Пѣтъ по когото сѫ трѣгнли опозиционеритѣ,

особено изгладнълътъ послѣдователи на Радославова е опасенъ. Той ще бѫде, особено, опасенъ за тия, които днесъ вървихъ изъ него. Защото, ако днесъ всички опозиционери сѫ се опълчили по два въпроса срѣщу правителството, то кое ни гарантира, че, ако Радославовъ дойде на властъ, сѫщите тия не ще се опълчятъ и срѣщу него, като ще търсехъ грѣшките, като него, и тамъ, кѫде ги нѣма. Вѣрва ли той, че срѣщу него не ще се опълчятъ повече, защото и народната партия, която има своите заслуги за България, не ще стои съ скръстени рѣци тогава.

Малко такътъ и малко срама, г-да! Единъ два случая на сбиване, предизвикани отъ буйствуващи и причинени отъ самите тѣхъ на противниците, не значи още, че митингите сѫ станали политическа голома за българските граждани, гдѣто полицията ги распъва на кръстъ и ги стрѣля, като послѣдни разбойници, а установява факта, че опозицията не знае мѣрка на устата си и нѣма край на безсрамието си, когато отива да прѣписва извѣршениетъ отъ себе си дѣла върху правителството, като стоваря и послѣдствията отъ това върху послѣдните, когато истинските виновници на това сѫтъ предизвикателите — опозиционери.

Най послѣ, каквите заключения и да вадимъ отъ тая нечестна борба на опозицията, обаче, факта, че днесъ царува пълна свобода на словото и печата, е неуспоримъ. Неуспоримо е така сѫщо, че съ тая свобода често се злоупотрѣблява и то безнаказано. А затова пъкъ дѣлътъ се налага на правителството да тури край на тия злоупотрѣбления, като вземе всички мѣрки за ограничение на злото и да даде на своеизолиците наградата за тѣхните простилки. Доста се е сѣло пеплитически развратъ отъ шантажисти, като шефа и щаба на сопаджийтъ. Нека се тури край на всичко това, а на писачите на статии, като тая, отъ която вземаме горния вадсловъ, нека имъ се даде да разбератъ, че тѣ трѣба да иматъ мѣрка на устата си.

Нова мода шарлатанства.

Казва се, че свободата на дѣйствията и мисленето у западните народи сѫ достигнали онзи прогресъ, въ всѣко отношение, който днесъ за днесъ всѣкой сочи съ прѣстъ, зема прѣмѣръ отъ министъ, за да може да живѣе въ бѫдещето. Това е така, това е добро и ние вѣрваме на това възгледъ. Обаче, има и другъ възгледъ отъ нѣкои, който казва, че има нѣща, които трѣба да приемаме като норма. Този възгледъ е, че и нуждата научава човѣка на всичко, тя може да го направи, че той, човѣка, съ своите дарби да може да принесе на човѣчеството много нѣщо, да може да просвѣти, да открие работи, които врѣмето не е открило; съ една рѣчъ, човѣкъ, като надаренъ съ качества, каквите другите животни нѣматъ, може да принесе услуга за себе си, за същите, за самото човѣчество.

Благодарение на този човѣчески гений, ние днесъ се наслаждаваме на нѣща, отъ които дивите азиатски народи немогатъ да се ползватъ, и при това си положение, едва ли могатъ да видятъ и чуятъ още съ вѣкове. Тѣзъ разсѫждения ни дойдоха на умъ, когато, прѣди нѣкой день, ние можахме да узнаеме, че чуемъ съ нашите уши, работи, върху които, дѣйствително, човѣкъ трѣба да се позамисли. Нуждата накарва човѣка да измисли нѣща добри, но и тази нужда заставя сѫщия да върши прѣстъпления. Ламброзо казва, че крадливите инстинкти у човѣка били вродени, но не у всѣкиго, разбира се. Той намѣрва, че кражбата била наслѣдствена. Това е твѣрдѣ за вѣрвание. Други пакъ мѣдърци казватъ, въ което и ние вѣрваме, че онзи, който говори най-много за честностъ, който обича да указва на хората безчестието имъ, той е първий по редъ. Въ неговата душа се крие всичко лоше, той е наследственъ безчестникъ — крадецъ, за това натурата по наследство го кара да говори за честностъ, защото вѣрва, че той се счита за оправданъ. На прѣдѣста. Отъ нѣкой, денъ нѣколко такива субекти, за жалостъ, единъ бившъ сѫдия, другъ окол. начальникъ, третий финансъ агентъ, за да могатъ да се прѣхранватъ, като считатъ себе си, че немогатъ да съѣдятъ дѣрва или да ринатъ прѣстъ, измислили едно срѣдство, да се обогатяватъ по единъ твѣрдѣ новъ начинъ, който не бѣ чуванъ поне у насъ. Опорната точка е сѫдебното приставство. Тази тройка е измислила слѣдующето срѣдство. Напримѣръ: Чер-

невъ има да зема отъ Драгневъ 500 лева, налага запоръ на нѣколко ниви, които прицѣнява всичко на около 400 л. На продажбата се явяватъ: той, и тройцата. Черневъ дава 102 лева, Г-нъ Агента дава 105 лева, и хопъ, бивши сѫдия дава една сума отъ 800 лева т. е. такава, каквато този имотъ никога и подиръ сто години, не ще стори. Паритѣтъ, обаче, не ще съмѣтнне, че не ще се внескатъ, защото, освѣнъ че ги нѣма, но ще бѫде най глупавия човѣкъ, ако има да дава такава сума. Слѣдътъ нѣкой день пристава иска паритѣтъ, но съ вносътъ какво става? Понеже третия не внесълъ паритѣтъ, залога му 5 — 10 лава се конфискува, а имота се възлага на втория конкурентъ за 105 л., макаръ имота да струва 400 лева и да можеше да се наддава, ако не до тази сума, то сигуръ до 300 л. Нашия приятель, който случайното е билъ прѣди нѣкой день у Сѫд. Преставъ тукъ, въ Плѣвенъ, забѣлѣзълъ тази възмутителна история, още и тази, че явивши се селяни да купуватъ нивите не биле допустими даже да се явятъ отъ тѣзи конкуренти. Слѣдътъ тази сдѣлка веднага се прѣстъпва къмъ нови частни сдѣлки съ другите селяни конкуренти, прѣпродажби и др. работи, които само гладътъ и шарлатанството на горната тройца би могла да измисли. Какво става съ взискателя? Той остава съ отворенъ листъ, защото суммата неможе да се допълни съ тази фиктивна продажба. Спорѣдътъ на сасъ, такава покупка не е законна, тя трѣба да се унищожи и да стане нова, такива sive jeneris конкуренти купувачи, трѣба да имъ се възбранятъ конкоридорието, защото злоупотрѣбяватъ съ хорския имотъ, подиграватъ се и съ законите. За сега свѣршваме, безъ да указваме имената на тази нова мода шарлатани.

Станалитѣ на послѣднѣтъ въ нѣкои градове и села митинги, взетитѣ въ тѣхъ резолюции, иматъ една страна, на която много малко внимание се е обрѣщало, както отъ страна на самите устроители на митингите, така и отъ страна на пресата. Ние нѣма да влизаме въ разбирание сѫщността на причините, които подбудителите и инспираторите на митингите, омотаватъ съ пословицата си патриотизъмъ, почивающъ на всичко друго, но не и на една рационална, принципна борба врѣхъ основа интересите и благоустройството на страната. Всички, които поне отчасти слѣдятъ вървежа на работите въ страната, които, поне отчасти познаватъ водителите на стрѣмящите се къмъ една коалиционна борба, за властъ, фракций, но иначе готови, при първия удобенъ случай, да се нахвѣрлятъ единъ врѣхъ другъ, който поне отъ части, може да виникне въ цѣлъта на тая дива борба, не може да не види, че тя — борбата — не почива на народната традиционностъ, ни на народните интереси и стремления, а чисто и ясно да се заграби властъ; за властъта водителите на разните исти не виждатъ нищо добро въ страната, за нещо тѣ изопжаватъ факти, забравяютъ и патриотизъмъ — името си Българинъ. Но думата ни не е за това, какво мислятъ за всичко това разумните, честните, справедливите и милъщите за народното благоустройство, за народните свободи хора у насъ, за самите насъ, а хората отнаванъ, които ни знаятъ, които ни изучаватъ по книгите и вѣстниците. Да, ето единъ въпросъ на който опозицията, при описание на положението у насъ, като патриоти, за каквите се силътъ да се покажатъ, трѣбва да иматъ на лице. Това тѣ трѣбва да иматъ прѣдъ видъ, защото не сме само ние, които ще четемъ разните небивалици, разните голготи и убийства, които сѫществуватъ само въ тѣхните замрачени мозъци, но не и въ сѫщностъ. Е, като е така, какво понятие ще си състави външния свѣтъ за работите у насъ, за самите насъ и нравите ни, какво най същно става съ престижа на страната ни, която катъ дѣржава млада, нуждаща се отъ добро име въ пътя на напредъка и всесвѣтската култура, трѣба да стои въ реда на дѣржавите съ добро реноме и свѣтло настояще, единствените срѣдства за засигуряване, въ всѣко отношение, рационалното и народното напредъване.

Но, земаха ли това прѣдъ видъ нетърпѣливи кандидати за властъ и министри, при повѣжданието на борбата си, безъ разборъ на срѣдствата, срѣщу правителството?

Не! За тѣхъ не сѫществуващите въ случаи — народа, неговите интереси. Престижа на страната се подриваше въ интереса на частните дѣртове, на безпринципната борба, която подъ никой на-

чинъ не може да покаже на външния свѣтъ страната ни въ розови краски. А като е така и като се сравни, съ чиста безпристрастностъ, това което опозицията пише и това, което е въ сѫщностъ, питаме: патриотична, народна ли е политика, която опозицията, въ борбата си за властъ, води? Като Българи, трѣбва ли въ озлоблението си да стѫпватъ и калътъ доброто име на страната ни?

Ето кое тѣ — водителите на опозиционните партии —, трѣбва да вземятъ прѣдъ видъ, прѣди да описватъ положението на работите та-кови, щото да се мисли, като че огньъ и мечъ върлува у насъ.

Но казахме, че за тѣхъ не сѫществува нищо друго, освѣнъ заграбванието на властъта, че патриотизма имъ се включва само въ домогването до мѣста и длѣжности, които да създаватъ источници, исклучително само за тѣхното частно благоустройство.

А като водители на общественното мнѣніе, тѣ сѫ най отъ долнокачественна проба, най ниско паднали, понеже стѫпватъ на всичко, което не е съ тѣхъ, което не мисли да експлоатира и за частни свои блага, да се подиграва съ довѣрието на народа. Но врѣме е, щото самия народъ да укаже и даде заслуженото на тия, своего рода народни спасители, които на всѣка крачка го чернѣтъ и дескредитиратъ както между самия него, така и прѣдъ вънкашния свѣтъ.

По кръвопущанието въ гр. Плѣвенъ

На 28-и Януари 1898 год. Плѣвенскиятъ Окръженъ Хигиенически Съвѣтъ е дѣржалъ засѣданіе, въ което на първо място се е занималъ съ въпроса по кръвопущанието въ гр. Плѣвенъ и Плѣвенско. Поводъ за това сѫ дали два случая отъ бѣрза смърть, слѣдътъ кръвопущане, прѣзъ мини-лата година, отъ които единия въ село Българ. Карагачъ, а другия въ село Пордимъ, Плѣвенска Околия, за които свое временно бѣхме съобщили.

Кръвопущанието въ окръга, особено въ Плѣвен. Околия, е намѣрило такова широко употребление, щото е обѣрнало вниманието на санитарната власт и ѝ е принудило да подигне въпросъ въ Хигиеническия Съвѣтъ, съ съдѣйствието на който да иска да се взематъ строги мѣрки, щото веднъжъ за винаги да се стане на пътя на това злоупотрѣбление на човѣшката кръвъ.

Въпросъ е твѣрдѣ важенъ и отъ общъ интересъ. Той заслужава внимание не само отъ страна на простолюдието, което, за каквото и да било, най-много, прибѣгва къмъ кръвопущане, но налага длѣжностъ и на всички по интелегентни и по разбрани въ градътъ и селата хора, при згоденъ случай, да съвѣтватъ населението и го отклоняватъ отъ този лошъ навикъ.

Като удобряваме напълно инициативата и решението на Хигиеническия Съвѣтъ, намираме за добрѣ да помѣстимъ и взетитѣ отъ него мѣрки:

1) Всѣки Общински Кметъ да узнае точно всичките лица въ общината му, които се занимаватъ съ кръвопущане и които пушатъ кръвъ не само на други лица, но и на себе си и на семейството си

2) Да ги повика въ Общин. Канцелария, като ги застави да донесатъ нещеритѣ си, и да имъ ги вземе.

3) Да имъ запрѣти занапредъ да пушатъ кръвъ по каквъто и да биль начинъ: на ржаката, на челото, подъ язика, (съ нещеръ, съ бръсненъ или съ ножче,) като ги прѣдуши прѣди, че който отъ послѣ се хване, ще бѫде даденъ подъ сѫдъ.

4) Кмета, отъ какъ вземе нещеритѣ и обясни на кръвопущачите, че тѣ за напредъ ще бѫдатъ строго прѣсъдявани, ако продължаватъ да се занимаватъ съ кръвопущане, да състави актъ, който да подпишатъ и всичките кръвопущачи и който, заедно съ нещеритѣ, да прѣдстави на съвѣта за съдѣдение.

5) Да се задължатъ Общинскиятъ Кметове, да разгласятъ на населението отъ Общината имъ, че кръвопущане отъ лица, които не сѫ лѣкар, е опасно и строго запрѣтено, за да се варди всѣкай и за напредъ да не вика подобни лица да пушчатъ кръвъ.

6) Всѣки кметъ да слѣди строго за напредъ и, щомъ узнае, че нѣкой е пушкалъ кръвъ, да му състави актъ и го прѣпрати на своето началство за неговото по нататъшно распорѣжданіе.

7) Ако кмета пропустне нѣкое лице, което се занимава съ кръвопущане, и не го извика

въ канцеларията си да го прѣдупрѣди по горния начинъ, ще се счита за това той самъ отговоренъ.

Това сж взетитѣ мѣрки отъ Хигиеническия Съвѣтъ, за точното прилагане на които за напрѣдъ строго ще се слѣди. Като даваме гласностъ на тѣзи мѣрки, ний правимъ това съ единствената целъ, да запознаемъ всѣко съ тѣхъ, до когото тѣ се отнасятъ. Ний и този пътъ съвѣтваме населението отъ градътъ и окръга да пази скажата си кръвъ и не їх пролива на пусто; но не по малко съвѣтваме и кръвупущачитѣ да се оставятъ отъ своя опасенъ занаятъ и се занимаватъ съ онова, което е тѣхна работа, понеже кръвопущанието, освѣнъ че има лоши послѣдствия за здравието на клиентът имъ, много пошило може да има и за самиятъ тѣхъ.

Прѣпоръжваме сжъ така и на общинските кметове отъ окръга строго и точно испълнение на взетитѣ мѣрки.

МѢСТНИ НОВИНИ

— На 6 Януарий по случай рождениятъ денъ на Н. Царско Височество Княгинята Г-нъ Плѣв. Град. Общински Кметъ е далъ слѣдната телеграмма.

София — Двореца
Нейно Царско Височество Мария Луиза
Княгиня Българска.

Като празнуваме днесъ рождениятъ денъ на Ваше Царско Височество, честитъ се считамъ да поднесъ отъ моя страна, отъ страна на Общинския съвѣтъ и гражданите на повѣрената ми община прѣдъ стѣните на Ваше Царско Височество нашите искрени поздравления и благопожелания за здравие и дълголѣтие на Ваше Царско Височество, на Августейшиятъ Ви съпругъ Н. Ц. Височество Фердинандъ I Любимий ни Господаръ и Августейшиятъ Ви Домъ. № 92.

(подпись) Кметъ: Данаиловъ

Отъ София.

Подадена на 7/1 1899 г.
4 ч. 30 м. вечер.

Приета на 7/1 10 ч. 56 м. веч.

Телеграмма

№ 89.

Плѣвенъ

Кметъ

Нейно Ц. Височество Господарката ме натовари да прѣдамъ Вамъ и на градското население сърдечната ѹ благодарностъ за поднесените поздравления.

(под.) Почетна Дама: Петрова.

— Г. Ив. Ив. Доковъ, сърдечно благодари, на роднини и приятели, които сж имали добрина да го поздравляватъ писмено и телеграфически за именниятъ денъ.

— *Митинги и пакъ митинги*, викатъ нашиятъ опозиционни вѣстници, като че правителството, което се намѣрва на властъ, непремѣнно трѣбва да прѣдаде властъта, на една шепа гладни за служба празносъкитници. Ние живѣемъ вечно повече отъ двадесетъ години свободенъ животъ, били сме въ всичките движения, които у насъ сж ставали, знаемъ какви митинги сж ставали тукъ и другадѣ, та нѣма нужда да ни увѣряватъ разните революции, които сж публикуватъ съ 2 съ три хиляди народъ, които се вѣзмушава отъ дѣлбочина на сѫрдуето, когато гледа това несносно управление на страната. Ако всичките митинги, които „Свобода“ и др. опозиционни вѣстници публикуватъ, сж се такива, каквито сж тѣзи, които сж станали въ селата Гор. Митрополия и Брѣшляница, гдѣто никой селянинъ не е чувалъ да е ставалъ митингъ, съ исключение на неизбраниятъ бивши кметове и изгонени чиновници, които сж писали революционъ въ едно писалище въ Плѣвенъ, то ние на драго сърдце поздравяваме шефовете на опозицията съ това грамадно болшинство отъ народното негодование, което се излива въ митингъ. Просто скандалъ и подигравка е съ коя и да е партия, да се мисли, че въ Ралово биль станалъ митингъ или Митрополия. Ние поканваме самъ Свирчо и Д-ръ Радославовъ да дойдатъ и се увѣрятъ, че тѣхните въ Плѣвенъ логии ги просто лжатъ и че тѣ сж станали за смѣхъ и на малкитѣ дѣца, когато четятъ по Софийските вѣстници за митинги. Остава да стане митингъ само въ с. Чепинци, и тамъ щомъ избухне, ето вечно и правителството пада. И защо да не падне, стига му вечно; толкова години чака ли се?

— Странствуваща митингаджия отъ Агленъ е прѣстигната въ Плѣвенъ да устройва опозиционъ митингъ по подобие на Дѣрманския и Тороския, понеже биль вѣзмутенъ отъ лжитъ на

Плѣвенските опозиционери. Ний му пожелаваме пъленъ успѣхъ.

— Членътъ при мѣстния окр. съдъ Г. Войниковъ е уволненъ отъ длѣжностъ, защото е вѣзъзъ въ редоветѣ на войската, а на негово мѣсто е назначенъ Г. Нанчовъ, бившъ допъл. членъ при Вар. окр. съдъ, който е заелъ вече длѣжността си.

— Пом. на полковия командиръ отъ 4 полкъ Г. Дуковъ, е прѣмѣстенъ въ Варна за командиръ на 7 резер. полкъ.

— Пом. прокурора при мѣстния окр. съдъ Г. И. Гунчовъ е назначенъ за прокуроръ при Вид. окр. съдъ, а тамошниятъ Г. Ив. Долговъ на негово мѣсто.

— Редакцията ни не е получавала нѣколко броя отъ Дун. Извѣстия, а именно тѣзи броеве, за които се правило нѣкакво — възражение по статията, помѣстена въ Ноември мѣсецъ минулата 98 г. по желѣзната линия Сомовитъ — Ясенъ. Ние молиме спомѣнатата редакция на „Д. Изв.“, да ни прати тѣзи броеве да видиме и ние основанията, които представлява за несгодността на тази линия, защото ние всѣкога редовно сме испращали въ замѣна нашия вѣстникъ и сме получавали сжъ извѣстията, съ исключение на тѣзи броеве, за които не прѣполагаме да съществува нѣкаква зла умисъль въ почтената редакция. Насъни интересува този въпросъ, и каквато критика послѣдва по него, ний желаеме да їх знаеме, защото възможно е, събратьни си да е по правъвъ взгледоветѣ, отъ колкото настъ или обратното.

— Соф. вѣстникъ „Българ. Земедѣлецъ“ ни мѣри съ единаквѣ аршинъ, който по всѣка вѣроятностъ му е пратенъ отъ мѣстната дирекция на Винар. училище. Този нашъ събратъ „Бъл. Земед.“ билъ съгледалъ и той въ нашия вѣстникъ стрѣмление за закриване на училището. Длѣжни сме да платиме, ако и малко кїсно, защото кїсно узнахме за антрефилето. Въ нашия вѣстникъ, ако биха се чели редовно и съ внимание статиите и антрефелетата ни по това училище, щѣше господинъ писач да види и да узнае, че ни дума не сме казали срѣщу училището, а срѣчу неговия директоръ Забуновъ, когото открыто обвинявахме и обвиняваме въ безнравственостъ. Ако писачътъ на Земед. или самътъ господъ отъ Мин. на Земедѣлието, искашъ да има единъ директоръ или учитель въ едно учебно заведение, като хубостника Забуновъ, тѣхъна е волята, но нека знайтъ, че тѣ лоша услуга правятъ на учащите се въ това училище, защото хората гледатъ на това дѣло тѣрдѣ вѣ. Нека Земедѣл. вникне въ въпросътъ справѣдливо, а не да гледа прѣзъ очилата на безнравственника Забуновъ.

— На 8 т. м. Г. Министъ Маджаровъ, придруженъ съ инженеритѣ Бояджиевъ и Саровъ идва да ревизира линията Романъ — Плѣвенъ — Сомовитъ — Ясенъ. Сжия денъ тѣ се върнѫтъ обратно на станцията Ясенъ. Тукъ прѣстоили 20 минути, гдѣто сж се разговаряли съ окр. управителъ и още нѣкой шефове на мѣстните учрѣждения.

— Случайно видѣхме една фотографическа снимка на митингаджия въ Ловечъ, шумните реклами за който митингъ бѣхме чели порано. Въ резултата се спомѣнуваше, че присъствували повече отъ 3000 избиратели на тоя митингъ. Понеже снимката е много ясно изработена, ний се поинтересувахме да прочетемъ присъствуващите митингаджии, които, като че ли сж се били приготвили за фотографиране, та сж се разѣдили. Резултатътъ на това напре любопитство ни даде числото на присъствуващите, които е една грамадна цифра присъствуващи — отъ десетки хиляди ли? Не, отъ стотица само и нѣколко десетици, именно цифрата 163 и словомъ *сто и шестдесет и три души*. Като се смятатъ въ това число и нѣколкото чиракета и селянчето съ бѣлото кожухче, което сжъ е дошло отъ любопитство да увеличи съ своето *его* крупната цифра на присъствуващите. Ето какви сж най-много-людните митинги. Като се вземе въ внимание и обстоятелството че г. Ловечъ има хиляди избиратели, само по себе си става ясно, че и Ловченския митингъ е една подигравка за шефа и щаба на сопаджийската фракция.

— Въ Свищовъ се е основала нова търговска кѫща за: Агентурство — Комисионерство — Експедиторство полъ фирмата: Юрданъ П. Ангеловъ.

ИЗЪ ВѢСТИНИЦИТЕ.

— Спорѣдъ правилника за абонаментитѣ карти по Българските дѣржавни желѣзници, тѣ се издаватъ отъ М-то на общ. сгради, птищата и съобщенията; тѣ се издаватъ за срокъ не по малъкъ отъ 3 мѣсѣца, безразлично за кой класъ, като се прѣсмѣта цѣната имъ по числото на километрите, както слѣдва:

За разстояние 10 километри I кл.	II кл.	III кл.
въ мѣсецъ	7 л.	5 л.
раст. отъ 50 килом.	17 л.	13 л.
" 100 "	29 л.	22 л.
по вече отъ 100 к.м.	0.40 л.	0.30 л.
за всѣки почн.	0.20 л.	

— Четемъ въ в. „Сливенъ“. Отъ достовѣрно мѣсто се извѣстяваме, че въ началото на м. Май настоящата година ще прѣстигне въ София Великия Князъ Владимиръ Александровичъ, чио на благополучно царствующия Императоръ Николай II и синъ на покойния Царь Освободителъ Александъръ II, за да върне отъ името на Императора посвѣщението, което Т. Ц. Височество Князъ, Княгинята, заедно съ прѣстолонаслѣдника Князъ Борисъ направихъ минулата година прѣзъ мѣсецъ Юлий на Тѣхни Императорски Величества Руския Царь и Царицата.

Великиятъ Князъ Владимиръ Александровичъ слѣдъ посвѣщението въ София на Т. Ц. Височество щѣли да направятъ една обиколка изъ България. Особено билъ въ намѣрение да посѣти всичките ония достопамятни и забѣлѣжителни мѣста, гдѣто прѣзъ послѣдната освободителна Руско-Турска война сж ставали най-голѣмите сражения между руските и турски войски за освобождение на нашето Отечество.

Посвѣщението, което Н. Императорско Височество Владимиръ Александровичъ ще направи на Августейшиятъ Княжески Домъ и на България, ще испѣлни съ радостъ сърдцата на благородния и признателния български народъ, който никога нѣма да забрави сторенитъ нему благодѣянія отъ братския руски народъ. Той ще намѣри въ нашето отечество, освободено съ скажата кръвъ на синоветѣ на Велика Русия, кївъ сърдеченъ и братски приемъ, каквато по-добава на синътъ на великийтъ и мѫченъ Царь-Освободителъ и на чичата на мироносния императоръ Николай II, който тоже се е сражавалъ противъ турските войски за свободата на скажата наша родина.

Забѣлѣжъ. Безъ съмѣнѣние и нашия градъ ще се удостои съ високата честь да посрѣдниче Високия Гостъ и му отдаде почетните, които заслужва, защото тукъ въ околностите на Плѣвенъ сж станили едни отъ най-голѣмите битки и по съществуващи памятници по околните на града могили още личи кръвта, съ която сж оросени, за напето освобождение, тия могили. (Ред.)

БИБЛИОГРАФИЯ.

Получено е въ редакцията:

I. *Домашно здравие*. Редакторъ — Издатель Н. Н. Македонски Ф-ръ по медицина тъ въ гр. Пловдивъ. Общо достѣжно, Хигиено-медицинско списание за семейства. Год. I., книга I. цѣна за година 4·50 лева.

ОБЯВЛЕНИЕ

Долоподписаната обявявамъ, че имамъ за продажба около 200 двѣста ведра вино отъ реколтата прѣзъ 1895—96 год. Желающитѣ да го купятъ, моля да се отнесатъ до мене за споразумение III кварталъ № 696.

1—2

Велика Пенчова.

ОБЯВЛЕНИЕ.

Открива се подписка за
Илюстрацията „СВѢТЛИНА“
година IX (1899).

Абонамента започва отъ 1-й Януарий, годишно струва 15 лева, а за ученици отъ всичките училища и за юнкеритѣ — 12 лева прѣплатени.

Абонирането става направо въ редакцията на „Свѣтлина“ въ Пловдивъ.

Трѣсътъ се мѣстни настоятели за въ различни градове срѣчу добъръ процентъ.

ПРИТУРАКА НА В. „ПЛЪВЕНСКИ ГЛАС“ КЪМ БРОЙ 3.

ОБЯВЛЕНИЯ ОТ СЪДЕБНИТЕ ПРИСТАВИ

№ 250

Извъстявамъ че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ а именно:

1) Къща въ гр. Плѣвенъ VI кварталъ отъ камъкъ керничъ и дървенъ материалъ, съ дворъ 150 кв. метра оцѣнена за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Танаска Ил. Данева отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Тодора Лашова отъ сѫщия градъ за 210 л. 50 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 4311 на Плѣвенския град. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 8 Януари 1899 год.

Дѣло № 1512/97 год.

Сѫдеб. Приставъ: Иванъ Чантовъ

№ 13946

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Махленското землище, а именно:

1) Къща „Училища махла“ съ дворъ 100 кв. метра оцѣнена за 300 лева.

2) Къща „Сѫща мѣстностъ“ съ дворъ отъ три декара оцѣнена за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Крѣстю Тенекеджиевъ отъ с. Махлата не сѫ заложени продава се по възисканието на Герго Дановъ отъ с. Махлата за 540 л. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 636 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 18 Декември 1898 год.

Дѣло № 131/98 год.

Сѫдеб. Приставъ: К. Пундженевъ

№ 276

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно обнародование настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Рибенското землище, а именно:

1) Половината отъ една Нива „Пукалеца“ отъ 10 декара 2 ара, оцѣнена половината 50 л. 50 ст.

2) Половината отъ една Нива „Конарски долъ“ отъ 9 декара 7 ара, оцѣнена за 47 лева половината.

Горниятъ имотъ принадлежи на Петко Христовъ отъ с. Рибенъ не сѫ заложени продава се по възисканието на Тодора Василева отъ с. Кацамуница за 100 лева, лихвите и разносите по исполнителния листъ № 3477 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначал. цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ, 14 Януари 1899 год.

Дѣло № 747/96 год.

Сѫдеб. Приставъ: К. Пундженевъ

№ 10776

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ Вохотското землище а именно:

1) Лозе въ мѣстността „Кочаковъ слогъ“ около единъ декаръ, единъ арпъ оцѣнено за 40 лева.

2) Ливада въ мѣстността „Голѣмий ологъ“ отъ 1 декаръ оцѣнена за 20 лева.

3) Ливада въ мѣстността „Гуруновъ“ отъ единъ декаръ и единъ арпъ оцѣнено за 24 лева и 30 стот.

Горниятъ имотъ принадлежи на Лишко Ачковъ отъ с. Вохотъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 84 л. 30 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 4430 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 15 Януари 1899 год.

Дѣло № 52/97 год.

Сѫдеб. Приставъ: Г. Тошковъ 1—2

№ 10510

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ землище, а именно:

1) Три четвърти отъ едно лозе „Бѣчвата“ цѣло отъ единъ дулюмъ оцѣнено за 45 лева.

Долния имотъ принадлежи на Никола Димитровъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Дѣржавното съкровище за 28 л. 96 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 5089 на II Плѣвенски Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 3 Януари 1899 год.

Дѣло № 38/95 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ 2—2

№ 10513

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ землище, а именно:

1) Лозе „Бѣчвата“ отъ половина дулюмъ оцѣнено за 30 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Георги Минчовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 28 л. 75 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 4675 на Плѣвенския II Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 3 Януари 1899 год.

Дѣло № 30/95 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ 2—2

№ 10508

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ землище, а именно:

1) Нива „Мехмедакурсу“ отъ 6 декара и 2/10 ара оцѣнена за 50 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Иванъ А. Хайтовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Хазната за 49 л. 59 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 1472 на Плѣвенския Гр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цена. Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 3 Януари 1899 год.

Дѣло № 780/97 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ 2—2

№ 10509

Извѣстявамъ, че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующия недвижимъ имотъ находящи се въ гр. Плѣвенъ, а именно:

1) Една частъ празно място отдѣлено отъ цѣлия дворъ въ градъ Плѣвенъ III кварталъ отъ 500 к. метра оцѣнено за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Маринчо Райковъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Дѣржавното съкровище за 173 л. 40 ст. лихвите и разносите по исполнителния листъ № 1506 на Плѣвенския Гр. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ цената която даде първия куповачъ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 3 Януари 1899 год.

Дѣло № 793/97 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ 2—2

№ 3

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдующите недвижими имоти находящи се въ Радишовското землище, а именно:

1) Една къща въ с. Радишово, съ дворъ единъ декаръ оцѣнена 60 лева.

2) Нива 9 декара мѣстността „подъ село“ оцѣнена 27 лева.

3) Нива 8 декара мѣстността „Облѣпъ“ оцѣнена 24 лева.

4) Нива 5 декара мѣстността „Ишковецъ“ оцѣнена 15 лева.

5) Нива 3 дек. мѣстността „Пладнището“ оцѣнена 9 лева.

6) Нива 10 декара мѣстността „Задъ лозата“ оцѣнена 30 лева.

7) Лозе 1 1/2 дек. мѣстността „на Връха“ оцѣнено за 9 лева.

8) Лозе 1 1/4 декара мѣстността „Връха“ оцѣнена 7 лева и 50 ст.

Горниятъ имотъ принадлежи на Петко Цоловъ отъ с. Радишово не е заложенъ продава се по възисканието на Пъло Вѣчовъ отъ гр. Плѣвенъ за 175 лева лихвите и разносите по исполнителния листъ № 244 на Плѣвенския Окол. Мир. Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми.

гр. Плѣвенъ 3 Януари 1899 год.

Дѣло № 415/98 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. Чантовъ 2—203—2

Разглѣжданието книжата и наддаванието може да става всѣки присъственъ день въ канцеларията ми

гр. Плѣвенъ, 2-й Януари 1899 год.

Дѣло № 18/98 год.

Сѫдеб. Приставъ: Ив. А. Гърковъ.

№ 87

Извѣстявамъ че 31 день отъ денътъ на последното двукратно публикуване настоящето въ „мѣстниятъ вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ Рибенското землище, а именно:

1) Половина отъ една, еднокаменна воденица полвина камакъ едно празно място отъ 5 декара въ което заградена воденицата оцѣнена за 200 лева.

Горниятъ имотъ принадлежи на Иванчо С. Сейзовъ отъ гр. Плѣвенъ не е заложенъ продава се по възисканието на Маринъ Атапасовъ отъ с. Рибенъ за 192 лева лихвите и разносите по исполнителния листъ № 2899 на Плѣвенския Град. Мировий Сѫдия.

Наддаванието ще почне отъ първоначалната цѣна. Разглѣжданието книжата

